

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۷/۱۱

خوشحال آصفی

طالبان! امتیاز یکطرفه ناممکن است

افغانستان پس از صلح

بالاخره نشست بین الافغانی صلح افغانستان هم؛ در دوحه به پایان رسید و همزمان با آن دور هفتم مذاکرات صلح میان هیئت امریکا و طالبان نیز پس از یک وقفه دو روزه، دیروز از سر گرفته شد. امیدواری و خوشبینی جوانب مختلف هم نسبت به گذشته بیشتر شده و این نشستها را مثبت میدانند. از ارگ گرفته تا، قصر سپیدار، دونالد ترمپ و زلمی خلیلزاد؛ همه ابراز خوشبینی کردند، تا حدی که آقای خلیلزاد در توییتی نوشت "ازینکه اشتراک کنندگان جامعه افغانی و طالبان به نقاط مشترک رسیدند مبارکباد میگویم".

وی در صحبت با رسانه ها افزود که از جمله چهار موضوع مورد بحث روی سه تایی آن به توافق رسیده اند، اما بنابر حساسیت موضوع نمیخواهد جزئیات بیشتر بدهد.

اما شما، گاهی با حضور سلام رحیمی مخالف میکنید، گاهی بر چگونگی لیست اشتراک کنندگان افغان انتقاد میکنید و گاهی به این و آن می پردازید.

آخر قربانی هم از خود حد دارد؛ حوصله هم تا یک محدوده بی سر نمیروود و اگر امتیاز میخواهید تا کدام حد و تا چی زمانی؟ شما حتماً به یاد دارید که زنان با عزت افغان به حریم تان آمدند و نیز در قطر چادر امید به پای تان پهن کردند.

اگر صداقت و راستی نیاز است هم باید دو جانبه باشد؛ طالبان مسلح طرفهای مخالف خود را دو رو و دروغگو خطاب میکنند، اما شما حتماً دو مصاحبه سخنگوی هئیت شان را شنیده اید که باری از توافق بر سر خروج سخن زد و زمانی هم از میعاد هجده ماهه سخن بر زبان آورد، ولی امریکا این اظهارات را رد کرد.

با وصف آنکه، این گروه در قطر ترانه صلح سر داده بود، ولی از سوی دیگر در همان روز تیغ خود را از خود افغانها در کابل و غزنی گلگون ساختند؛ با آنهم ملت افغان حوصله دارد و حاضر به قربانی است، زیرا از محبت خاها گل میشود، محبت باید دو جانبه باشد، امتیاز یکطرفه ناممکن است. جهاد تان را در مقابل امریکا اعلام می نمایید، اما آهنگ قتل افغانها میکنید و همه را مرتد و دست نشانده میخوانید.

نیاز است که شما نیز مهر را شمشیر پاسخ ندهید، شما هم باید ادبیات خود را نرم تر سازید و جنگ را توقف دهید. بیاید و به صورت آزمایشی آتش بس برقرار کنید.... آنگاه نه تلفات ملکی را متحمل خواهیم شد و نه بهانه بی برایش فراهم خواهد شد.

افغانستان پس از صلح!

با توجه به اعمال گذشته و تهدیدات جاری تان مردم نگرانند که اگر مذاکرات صلح به موفقیت بیانجامد موقف واضح و اصلی تان در برابر رقبای جنگی، فکری و سیاسی سابق تان چی خواهد بود؟ موقف تان در مورد گروهک داعش که در حال تبدیل شدن به یک تهدید است چگونه خواهد بود؟

تاریخ افغانستان همیشه شاهد نزاع برای به دست آورد قدرت و منزلت بوده، در مکه مکرمه سوگند یاد کردند؛ اما کسی به آن ارج نگذاشت، حالا سوگند توافق با امریکا را چقدر عملی می نماید و تضمین صلح دوامدار و ثبات دایمی مسوولیت کیست؟

همانگونه که دوکتور نجیب الله بر اثر یک توافق بیرون و به کمک توطئه داخلی مجبور به کنار رفتن از قدرت شد و هر کوچه میزبان یک حکومت مستقل بود؛ آیا باز هم میخواهید که عین سناریو با حکومت دوکتور غنی تکرار شود؟

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

همه شاهدیم که در گذشته نیز نشست های میان تھی صلح و به خواست پاکستان و ایران در این کشورها راه اندازی شد، ولی منافع خود را تعقیب میکردند و هدف شان صلح نه، بلکه قرار دادن افغانها بر لبه پرتگاه سیه روزی بود. در حال حاضر هم بر همه واضح و مبرهن است که جامعه جهانی، کشور های منطقه و فرا منطقه منافع خود را در افغانستان تعقیب میکند؛ اما با آنهم این سوال به ذهن خطور میکند که اگر نیروی بین المللی از افغانستان بیرون شوند، پس مصارف و معاشات نیرو های ملی امنیتی را از کدام راه تأمین میکنید؟ اداره و نظام اسلامی که شما رویای آنرا در سر می پرورانید نیاز به بودجه دارد. در هر کوچه افغانستان یک زورمند زیست دارد؛ آیا شما مطمئنید که دوباره با هم از میل تفنگ صحبت نمکنید؟ اگر آتش جنگی شعله ور میشود ملامت کی خواهد بود؟

توازن روابط بین هند و پاکستان، هند و چین، امریکا و چین، امریکا و روسیه و امریکا و ایران، ایران و عربستان را چگونه تنظیم و حفظ میکنید؟

افغانستان همیشه از ستیج های جهانی زخم زبان میخورد؛ در آخرین مورد دونالد ترمپ طی سخنانش گفت "اگر نیرو های مان را از افغانستان بیرون کنیم، این کشور به پوهنتون هاروارد دهشت افغان مبدل خواهد شد" چگونه میتوانید تضمین کنید که چنین چیزی اتفاق نمی افتد؟

اینها همه پرسشهایی اند که تماماً متوجه شما بوده و مسوولیت پاسخ به دوش شماست. به هر صورت ملت مثل همیشه خوشبین است، اما امید بر آنست که بر تعهدات خویش پایبند بوده و عمل کنید. مردم افغانستان قلب مهربان و بزرگی دارند؛ هر چیز را میتوانند فراموش کنند، اما ملامت و قضاوت در مورد ملامت را هیچگاه فراموش نمیکنند.

لازم است تا طرفهای درگیر جنگ تلاش های شان برای صلح قریب الوقوع تسریع کنند. بیایید و از فرصت موجود و جاری صلح استفاده بهینه و تضمین دهنده ببرید، محبت کنید، تعهد خود به صلح را ثابت سازید، جرأت آغاز هر چه زودتر گفتگوی صلح با حکومت افغانستان را در وجود تان پرورانید، جرأت نشستن با افغان ها (برادران و خواهران) خود را زیاد کنید و پس از این به افغانها حق زندگی آزاد و آرام بدهید تا چند روزی نفس راحت بکشند؛ نابود باد جنگ و نام جنگ.

پایان